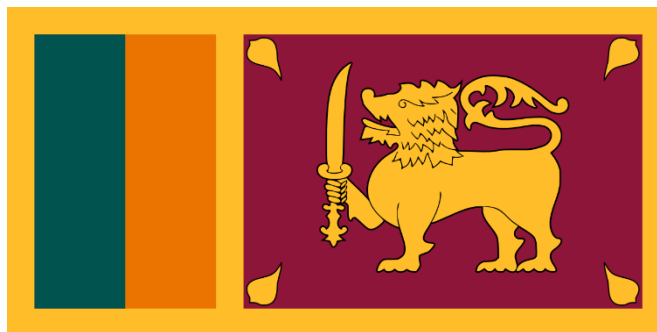

สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา (Democratic Socialist Republic of Sri Lanka)

เมืองหลวง กรุงโคลัมโบ

ที่ตั้ง อยู่ในมหาสมุทรอินเดีย ห่างจากตอนใต้ของอินเดียประมาณ 80 กม. โดยมีอ่าวแมนนาร์ และช่องแคบพอล์กคั่นกลาง ระหว่างเส้นละติจูดที่ 7 องศาเหนือ และเส้นลองจิจูดที่ 81 องศาตะวันออก มีพื้นที่ประมาณ 65,610 ตร.กม. ชายฝั่งทะเลยาว 1,340 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือและทิศตะวันออก	ติดกับอ่าวเบงกอล
ทิศใต้และทิศตะวันตก	ติดกับมหาสมุทรอินเดีย

ภูมิประเทศ มีลักษณะเป็นเกาะรูปหยดน้ำหรือไข่มุก ขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 24 ของโลก มีเทือกเขาอยู่บริเวณตอนกลางและตอนใต้ของประเทศ โดยมีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน พื้นที่เชิงเขาเป็นที่ราบกว้างใหญ่ ซึ่งเป็นแหล่งเพาะปลูกที่สำคัญของประเทศ ส่วนพื้นที่ตอนเหนือของเทือกเขามีลักษณะเป็นที่ราบแห้งแล้ง ขณะที่บริเวณชายฝั่งตอนใต้เป็นที่ราบริมทะเลที่มีชายหาดทรายสวยงามล้อมรอบเกาะ

ภูมิอากาศ ร้อนชื้นบริเวณชายฝั่งทะเล แต่หนาวเย็นเล็กน้อยบริเวณภูเขา อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 26.4 องศาเซลเซียสในพื้นที่ราบ และ 19.7 องศาเซลเซียสในพื้นที่ภูเขา มีฤดูฝน 2 ช่วง คือ ระหว่าง ธ.ค.-ก.พ. ซึ่งได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดปกคลุมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และช่วง พ.ค.-ก.ย. ซึ่งเป็นผลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดปกคลุมภาคตะวันตกของประเทศ ภัยธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ พายุไซโคลน และมีทอร์นาโดเกิดขึ้นเป็นครั้งคราว

ประชากร 23,256,469 คน (ก.ย.2568) ประกอบด้วย ชาวสิงหล 74.9% ทมิฬศรีลังกา 11.2% มัวร์ 9.2% ทมิฬอินเดีย 4.2% และกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ 0.5% อัตราส่วนประชากรตามช่วงอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 21.7% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 65.8% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 12.5% อายุเฉลี่ยของประชากร 33.3 ปี ส่วนอายุขัยเฉลี่ย 77.9 ปี แยกเป็นชาย 74.7 ปี และหญิง 80.9 ปี ขณะที่อัตราการเกิด 14.24 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 7.39 คนต่อประชากร 1,000 คน และอัตราการเพิ่มของประชากร 0.54% (ปี 2568)

ศาสนา พุทธ 69.3% ฮินดู 13.6% อิสลาม 9.8% คริสต์ 7.3%

ภาษา ภาษาประจำชาติ คือ สิงหล 75% ทมิฬ 18% และภาษาอื่น 8% โดยประชากร 10% สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 92.3% แบ่งเป็น ชาย 93% และหญิง 91.6% ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่สามารถอ่านออกเขียนได้ อันเป็นผลจากการมาตรฐานด้านการศึกษาที่ได้รับการวางไว้ตั้งแต่สมัยอาณานิคมของสหราชอาณาจักร รัฐบาลศรีลังกาจัดให้มีการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับมหาวิทยาลัย โดยกำหนดให้ระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษภาคบังคับ อีกทั้งยังมีสถาบันการศึกษาในระดับต่าง ๆ ได้แก่ มหาวิทยาลัย วิทยาลัยครู สถาบันเทคโนโลยี และวิทยาลัยเทคนิค อย่างไรก็ตาม ศรีลังกากำลังเผชิญความท้าทายด้านงบประมาณทางการศึกษา โดยในปี 2568 รัฐบาลจัดสรรงบประมาณให้กระทรวงศึกษาธิการเพียง 941 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็น 2% ของ GDP ซึ่งต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของค่าเฉลี่ยในประเทศรายได้ต่ำและรายได้ปานกลาง

การก่อตั้งประเทศ ศรีลังกาตกเป็นอาณานิคมของสหราชอาณาจักรเมื่อปี 2339 ในนามประเทศซีลอน และอยู่ภายใต้การปกครองตามกฎหมายของสหราชอาณาจักรตั้งแต่ปี 2358 ต่อมาได้รับเอกราชเมื่อ 4 ก.พ.2491 และเปลี่ยนชื่อประเทศเป็นสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกาเมื่อปี 2515 ภายหลังประเทศเผชิญความขัดแย้งทางชาติพันธุ์ระหว่างชาวสิงหลกับชาวทมิฬ จนนำไปสู่สงครามกลางเมืองระหว่างรัฐบาลกับกลุ่มแบ่งแยกดินแดนพยัคฆ์ทมิฬอีแลม (Liberation Tigers of Tamil Eelam-LTTE) เมื่อปี 2526 หลังการสู้รบยืดเยื้อนานกว่า 20 ปี ทั้งสองฝ่ายลงนามข้อตกลงหยุดยิงเมื่อ ก.พ.2545 โดยมีนอร์เวย์ทำหน้าที่เป็นคนกลางในการเจรจาสันติภาพ อย่างไรก็ตาม การสู้รบได้ปะทุขึ้นอีกครั้งเมื่อปี 2549 และสิ้นสุดลงเมื่อรัฐบาลศรีลังกาสามารถปราบปราม LTTE ได้สำเร็จ หลังจากสังหารผู้นำสูงสุดของกลุ่มดังกล่าวเมื่อ พ.ค.2552

วันชาติ 4 ก.พ.

การเมือง ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุขของประเทศ หัวหน้าฝ่ายบริหาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และผู้บัญชาการทหารสูงสุดโดยตำแหน่ง แบ่งเขตการปกครองเป็น 9 จังหวัด 25 อำเภอ บริหารงานโดยระบบสภา การแก้ไขรัฐธรรมนูญต้องได้รับเสียงข้างมากจาก 2 ใน 3

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีมาจากการเลือกตั้งโดยตรง มีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี และดำรงตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 สมัย ประธานาธิบดีมีอำนาจแต่งตั้ง นรม. และ ครม. ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ นาย Anura Kumara Dissanayake (ดำรงตำแหน่งเมื่อ 23 ก.ย.2567) และ นรม. คือ นาง Harini Amarasuriya

ฝ่ายนิติบัญญัติ : มีสภาเดียว ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) 225 คน โดย 196 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง และ 29 คน มาจากสัดส่วนท้องถิ่น มีวาระการดำรงตำแหน่ง 6 ปี รัฐสภามีอำนาจในการออกกฎหมายทั้งหมด แต่ประธานาธิบดีสามารถยุติการออกกฎหมายและยุบสภาได้เมื่อครบวาระ 4 ปี 6 เดือน รองประธานาธิบดีและ นรม.เป็นผู้นำในสภา และร่วมกันบริหารงานส่วนใหญ่ของประเทศ สภาผู้แทนราษฎรมีสิทธิถอดถอนประธานาธิบดี โดยจะต้องได้รับเสียงสนับสนุน 2 ใน 3 ของจำนวน สส.ทั้งหมด และจะต้องได้รับความเห็นชอบจากศาลฎีกา

ฝ่ายตุลาการ : ระบบกฎหมายของศรีลังกามีความหลากหลายและเป็นการผสมผสานระหว่าง วัฒนธรรมและประเพณีที่แตกต่าง นอกจากนี้ ยังได้รับอิทธิพลจากต่างชาติ โดยกฎหมายอาญานำมาจากกฎหมายอังกฤษเกือบทั้งหมด ขณะที่กฎหมายแพ่งมีพื้นฐานมาจากกฎหมายโรมันและดัตช์ นอกจากนี้ ยังมีกฎหมายจารีตประเพณีในแต่ละกลุ่ม เช่น กฎหมาย Kandyan สำหรับชาวสิงหล กฎหมาย Thesavalamai สำหรับเจ้าของที่ดินในเขต Jaffna และชาวทมิฬ รวมถึงกฎหมายชะรีอะฮ์ สำหรับชาวมุสลิม

ระบบศาล ประกอบด้วย ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกาเป็นศาลสูงสุด ศาลฎีกามีประธานและผู้พิพากษารวม 9 คน นอกจากพิจารณาคดีความทั่วไปแล้ว ยังมีเขตอำนาจพิเศษในการตรวจสอบกฎหมาย ทั้งนี้ ประธานศาลฎีกาและผู้พิพากษาได้รับการเสนอชื่อโดยสภาร่างรัฐธรรมนูญ และได้รับการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี โดยผู้พิพากษาทั้งหมดดำรงตำแหน่ง 4 ปี และสามารถดำรงตำแหน่งได้จนถึงอายุ 65 ปี

พรรคการเมืองสำคัญ ได้แก่ 1) พรรค National People's Power (NPP) 2) Sri Lanka Freedom Party (SLFP) 3) พรรค United National Party (UNP) 4) พรรค Janatha Vimukthi Peramuna (JVP) และ 5) พรรค Tamil National Party (TNA)

เศรษฐกิจ ระบบเศรษฐกิจเป็นแบบเสรีโดยอาศัยกลไกตลาด โดยมีรายได้หลักจากภาคบริการแทนที่รายได้หลักจากภาคเกษตรกรรมในอดีต ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ชา มะพร้าว เครื่องเทศ โกโก้ กาแฟ ข้าว และอาหารทะเล ขณะที่อุตสาหกรรมหลัก ประกอบด้วย สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ผลิตภัณฑ์ยาง อัญมณีและเครื่องประดับ รวมถึงเครื่องจักรกลเบา

เศรษฐกิจศรีลังกาฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง ภายหลังวิกฤตเศรษฐกิจเมื่อปี 2565 โดยเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศยังคงพึ่งพารายได้จากต่างประเทศ (Foreign Exchange Earnings) เป็นหลัก โดยเฉพาะจากภาคการท่องเที่ยว และเงินโอนจากแรงงานในต่างประเทศ (remittances) เนื่องจากข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทำให้เงินตราต่างประเทศมีบทบาทสำคัญในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในช่วงที่ภาคการส่งออกเผชิญแรงกดดันจากภายนอก ขณะเดียวกัน ศรีลังกาเร่งพัฒนาภาคบริการอื่น ๆ เช่น บริการคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology-IT) และบริการด้านการบริหารจัดการธุรกิจ (Business Process Outsourcing-BPO) ตลอดจนส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าการส่งออกในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเกษตร เพื่อกระจายแหล่งรายได้และลดการพึ่งพารายได้แบบเดิม ส่งผลให้เศรษฐกิจมีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ รัฐบาลยังขยายโครงการโครงสร้างพื้นฐานทางการค้า เช่น การเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารท่าเรือโคลัมโบ เพื่อรองรับปริมาณการค้าระหว่างประเทศที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ศรีลังกายังคงเผชิญความท้าทายจากภาระหนี้ต่างประเทศจำนวนมากและอยู่ระหว่างการปรับโครงสร้างหนี้ร่วมกับเจ้าหนี้หลัก ได้แก่ ญี่ปุ่น จีน และอินเดีย

ปีงบประมาณ 1 ม.ค.-31 ธ.ค.

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : รูปีศรีลังกา (Sri Lanka Rupee/LKR)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 302.84 รูปีศรีลังกา

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 9.28 รูปีศรีลังกา (ต.ค.2568)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2568)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 68,370 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 4.8%

ดุลบัญชีเดินสะพัด : เกินดุล 938 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ก.ค.2568)

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 3,120 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 8,790,000 คน อัตราการว่างงาน : 5.24%

อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย : 1.2%

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 3,849.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ม.ค.-ก.ค.2568)

มูลค่าการส่งออก : 7,748.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ม.ค.-ก.ค.2568)

สินค้าส่งออกสำคัญ : สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (คิดเป็น 52% ของการส่งออกทั้งหมด) และชา (17%) สินค้าอื่น ๆ ได้แก่ เครื่องเทศ อัญมณี ผลิตภัณฑ์จากมะพร้าว ยางพารา และปลา

คู่ค้าสำคัญ : สหรัฐฯ สหราชอาณาจักร เยอรมนี เบลเยียม และอิตาลี

มูลค่าการนำเข้า : 11,650 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ม.ค.-ก.ค.2568)

สินค้านำเข้าสำคัญ : ปิโตรเลียม สิ่งทอ อาหาร เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง

คู่ค้าสำคัญ : อินเดีย จีน อิหร่าน และสิงคโปร์

สินค้าเกษตรที่สำคัญ : ชา มะพร้าว เครื่องเทศ โกโก้ กาแฟ ข้าว และอาหารทะเล

สินค้าอุตสาหกรรม : สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ผลิตภัณฑ์ยาง อัญมณีและเครื่องประดับ ผลิตภัณฑ์จากมะพร้าว และเครื่องจักรกลเบา

ทรัพยากรธรรมชาติสำคัญ : แร่แกรไฟต์ แร่ไนทราเจน เช่น เพทาย แร่ควอตซ์ แร่เฟลด์สปาร์ ดินเหนียว และดินขาว

การทหาร กองทัพศรีลังกามีกำลังพลรวมประมาณ 262,500 นาย โดย กท.ศรีลังกาได้กำหนดเป้าหมายเมื่อ ม.ค.2566 เพื่อลดขนาดกองทัพให้เหลือ 135,000 นาย ภายในปี 2567 และ 100,000 นาย ภายในปี 2573 แม้เป้าหมายดังกล่าวยังไม่บรรลุผล แต่รัฐบาลยังคงมุ่งเน้นการจัดสรรงบประมาณด้านกลาโหม เพื่อปรับปรุงและพัฒนากองทัพให้ทันสมัย พร้อมทั้งเสริมสร้างขีดความสามารถด้านความมั่นคงทางทะเล แทนการเพิ่มจำนวนกำลังพล นอกจากนี้ กองทัพศรีลังกายังให้ความสำคัญกับภารกิจด้านความมั่นคงภายในประเทศ เช่น การปราบปรามยาเสพติด การต่อต้านการก่อการร้าย การป้องกันการทำประมงผิดกฎหมาย ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการบรรเทาภัยพิบัติ เพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงโดยรวมของประเทศ

ทบ. มีกำลังพล 177,000 นาย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ รถสายพานลำเลียงพลหุ้มเกราะอย่างน้อย 211 คัน รถรบหุ้มเกราะ 62 คัน ปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยาน ปืนใหญ่ออย่างน้อย 908 กระบอก เครื่องยิงจรวดหลายลำกล้อง เครื่องยิงลูกระเบิดขนาด 81 มม. 82 มม. และ 120 มม.

ทร. มีกำลังพล 57,500 นาย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ เรือตรวจการณ์ 178 ลำ เรือรบสะเทินน้ำสะเทินบก 7 ลำ เรือลำเลียงพล 4 ลำ

ทอ. มีกำลังพล 28,000 นาย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ เครื่องบินรบ 12 เครื่อง เครื่องบินลำเลียงพล 23 เครื่อง และเฮลิคอปเตอร์ 46 เครื่อง

กำลังพลสำรอง 5,500 นาย และกองกำลังกึ่งทหาร 63,650 นาย งบประมาณทางทหาร 1,446 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2568)

ปัญหาด้านความมั่นคง

ภัยคุกคามด้านความมั่นคงที่สำคัญของศรีลังกา ได้แก่ ภัยคุกคามจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะอาชญากรรมทางไซเบอร์ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังมีปัญหายาเสพติดและอาชญากรรมข้ามชาติ การขยายตัวของเครือข่ายอาชญากรรม รวมถึงความขัดแย้งระหว่างกลุ่มศาสนาต่าง ๆ (พุทธ ฮินดู คริสต์ และอิสลาม) นอกจากนี้ ศรีลังกายังเผชิญผลกระทบจากการแข่งขันระหว่างมหาอำนาจในภูมิภาค รวมถึงความท้าทายด้านความมั่นคงทางทะเลและการรักษาความปลอดภัยตามแนวชายแดน ซึ่งมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติ อย่างไรก็ตาม ภัยคุกคามจากการก่อการร้ายในศรีลังกามีแนวโน้มลดลงจนอยู่ในระดับต่ำมาก โดยเมื่อปี 2568 ศรีลังกาได้รับการจัดให้อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความปลอดภัยจากการก่อการร้าย ตามดัชนี Global Terrorism Index (GTI)

1) **ภัยคุกคามด้านไซเบอร์ (Cybersecurity)** ศรีลังกาเผชิญความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น อันเป็นผลมาจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและความเปราะบางของโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล รูปแบบอาชญากรรมทางไซเบอร์ที่พบมาก ได้แก่ การเจาะระบบข้อมูล การหลอกลวงทางออนไลน์ (Phishing) การฉ้อโกงสกุลเงินดิจิทัล การแพร่กระจายมัลแวร์ การโจมตีแบบ Distributed Denial of Service (DDoS) และการโจมตีด้วย Ransomware การโจมตีส่วนใหญ่มีแหล่งที่มาจากต่างประเทศและดำเนินการโดยกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีเป้าหมายหลักอยู่ในภาคการผลิต การศึกษา และสาธารณสุข รวมถึงธุรกิจขนาดกลาง ซึ่งล้วนเป็นภาคส่วนสำคัญต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ

2) **อาชญากรรมข้ามชาติ** ศรีลังกาเผชิญปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ เนื่องจากเป็นจุดผ่านของสินค้าผิดกฎหมาย อาทิ สัตว์ป่า ไม้ และน้ำมัน ซึ่งมักขนส่งทางเรือไปยังอินเดียและภูมิภาคอื่น ๆ นอกจากนี้ ศรีลังกายังถูกใช้เป็นศูนย์กลางการค้ามนุษย์ โดยมีปลายทางไปยังออสเตรเลีย ตะวันออกกลาง ยุโรป และศูนย์อาชญากรรมไซเบอร์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

3) **ปัญหายาเสพติด** ศรีลังกาเผชิญปัญหายาเสพติดทั้งในฐานะประเทศต้นทางและประเทศทางผ่านของขบวนการขนส่งยาเสพติด เช่น เฮโรอีน โคเคน กัญชา และยาเสพติดสังเคราะห์ (Synthetic Drugs) จากปากีสถาน อัฟกานิสถาน และอินเดียไปยังยุโรป ผ่านช่องทางบก อากาศ ทะเล และบริการไปรษณีย์ ในห้วงปี 2568 ตลาดกัญชาในประเทศมีแนวโน้มเติบโตอย่างรวดเร็ว สะท้อนการเพิ่มขึ้นของอุปสงค์ภายในประเทศ

4) **ปัญหาการก่อการร้าย** แม้ความเสี่ยงจากการก่อการร้ายในศรีลังกาจะลดลงจนอยู่ในระดับต่ำมาก และถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มประเทศที่ปลอดภัย ตามดัชนี Global Terrorism Index ปี 2568 แต่ยังคงเฝ้าระวังเหตุก่อการร้าย เนื่องจากมีความเคลื่อนไหวของกลุ่มมุสลิมที่นิยมแนวทางของกลุ่ม Islamic State (IS)

5) **ผลกระทบจากการแข่งขันทางอำนาจของมหาอำนาจ** ศรีลังกาในฐานะรัฐขนาดเล็กกำลังเผชิญความท้าทายจากการแข่งขันระหว่างมหาอำนาจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสหรัฐฯ และจีน ส่งผลให้ศรีลังกาจำเป็นต้องรักษาสมดุลในการดำเนินนโยบายต่างประเทศ เพื่อลดความเสี่ยงด้านการพึ่งพาทางยุทธศาสตร์ การสูญเสียอธิปไตย การแยกตัวทางการเมือง ความไม่มั่นคงภายในประเทศ ตลอดจนความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ

สมาชิกรองการระหว่างประเทศ เป็นสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศและกลุ่มความร่วมมือรวม 61 แห่ง เช่น ADB, ARF, BIMSTEC, SAARC, UN ขณะเดียวกันก็แสดงความประสงค์เข้าเป็นสมาชิก BRICS และ ASEAN **วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี** มุ่งส่งเสริมการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้ก้าวหน้าระดับภูมิภาคเอเชียใต้ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยจัดการศึกษาและฝึกอบรม กำกับดูแล และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้าน IT รวมทั้งจัดตั้งหน่วยงานให้คำปรึกษาและบริการด้าน IT และพัฒนาบุคลากรผู้เชี่ยวชาญด้าน IT

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยาน 19 แห่ง เป็นท่าอากาศยานนานาชาติ 5 แห่ง เส้นทางรถไฟ ระยะทาง 1,447 กม. ถนนระยะทาง 114,093 กม. มีท่าเรือสำคัญในโคลัมโบ ซึ่งกำลังพัฒนาให้เป็นท่าเรือใหญ่ และทันสมัยที่สุดในเอเชียใต้ ด้านการโทรคมนาคม มีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 3,472,880 เลขหมาย (ปี 2568) โทรศัพท์เคลื่อนที่ 29.3 ล้านเลขหมาย (ปี 2568) ระบบการติดต่อทางโทรศัพท์กำลังได้รับการพัฒนาอย่างรวดเร็ว รหัสโทรศัพท์ระหว่างประเทศ +94 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 12.4 ล้านคน (ปี 2568) บัญชีผู้ใช้เฟซบุ๊ก 8.2 ล้านบัญชี หรือ 35.4% ของประชากรทั้งหมด (ปี 2568) รหัสอินเทอร์เน็ต คือ .lk

การเดินทาง มีเที่ยวบินตรงระหว่างกรุงเทพฯ-โคลัมโบให้บริการเป็นประจำทุกวัน โดยสายการบินที่ให้บริการ ได้แก่ ศรีลังกาแอร์ไลน์ สายการบินไทย และไทยแอร์เอเชีย ไม่เกิน 3 เที่ยวบินต่อวัน (บางวันไม่มีเที่ยวบินตรง) ผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและหนังสือเดินทางราชการได้รับยกเว้นการตรวจลงตรา และสามารถพำนักรับในศรีลังกา ได้ไม่เกิน 90 วัน ตั้งแต่ 15 ต.ค.2568 พลเมืองไทยที่เดินทางไปศรีลังกาเพื่อการท่องเที่ยวหรือธุรกิจระยะสั้น ต้องขออนุญาตเดินทางผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Travel Authorization-ETA) ก่อนเดินทาง โดยได้รับสิทธิยกเว้นค่าธรรมเนียมผ่านเว็บไซต์ eta.gov.lk ทั้งนี้ เวลาที่ศรีลังกาช้ากว่าไทย 1 ชม. 30 นาที

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1) **ความคืบหน้าของการฟื้นฟูเศรษฐกิจ** เศรษฐกิจของศรีลังกาเติบโตประมาณ 4-5% ในปี 2568 โดยได้รับแรงหนุนจากการปฏิรูปตามโครงการช่วยเหลือของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund-IMF) การปรับโครงสร้างหนี้กับประเทศเจ้าหนี้ และการเพิ่มรายได้ภาครัฐผ่านการปฏิรูปภาษี อย่างไรก็ตาม แม้เศรษฐกิจโดยรวมจะดีขึ้น แต่การฟื้นตัวยังไม่สมบูรณ์ เนื่องจากอัตราความยากจนยังสูงอยู่ที่ 24% และเศรษฐกิจยังเปราะบางต่อความผันผวนของเศรษฐกิจโลก ดังนั้น ศรีลังกาจึงจำเป็นต้องปฏิรูปเชิงโครงสร้างต่อเนื่อง พร้อมรักษาวินัยทางการคลัง เพื่อสร้างการเติบโตที่ยั่งยืนในระยะยาว

2) **สถานการณ์ด้านแรงงาน** ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และบริการของศรีลังกาได้รับผลกระทบจากการขาดแคลนเงินตราต่างประเทศและต้นทุนการดำเนินงานที่เพิ่มขึ้น อันเป็นผลสืบเนื่องจากวิกฤตเศรษฐกิจ ส่งผลให้อัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนและแรงงานทักษะต่ำ ปัญหาดังกล่าวสะท้อนถึงความท้าทายของรัฐบาลในการสร้างงานใหม่และฟื้นฟูความเชื่อมั่นของประชาชน ทั้งนี้ แม้ว่ารัฐบาลและ IMF จะร่วมกันดำเนินมาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจ แต่การแก้ไขปัญหาระบบการว่างงานของศรีลังกา ยังจำเป็นต้องอาศัยการส่งเสริมการลงทุน การพัฒนาทักษะแรงงาน และการฟื้นฟูภาคการผลิตอย่างเป็นรูปธรรม

3) **การพัฒนาทางดิจิทัลของศรีลังกา** รัฐบาลศรีลังกากำหนดเป้าหมายให้เศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) มีสัดส่วน 12% ของ GDP ภายในปี 2573 พร้อมผลักดันการส่งออกสินค้าดิจิทัลและพัฒนาแรงงานดิจิทัลมีอาชีพกว่า 200,000 คน ขณะเดียวกัน ภาคเอกชนได้ลงทุนขนาดใหญ่เพื่อยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล ขยายเครือข่ายโทรคมนาคม และเตรียมความพร้อมสำหรับเทคโนโลยี 5G นอกจากนี้ รัฐบาลยังมุ่ง

เสริมสร้างศักยภาพด้านทักษะดิจิทัลแก่ประชาชน เพื่อลดช่องว่างด้านทักษะและความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการออนไลน์ ตลอดจนเร่งผลักดันการให้บริการของรัฐผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Digital Governance/ E-Services) ให้มีความโปร่งใสและเข้าถึงได้ง่าย อีกทั้งยังดำเนินการปรับปรุงและออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Data Protection) เพื่อรองรับการพัฒนาสู่สังคมดิจิทัลที่มั่นคง ปลอดภัย และยั่งยืน

4) **การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน** ศรีลังกาพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญหลายโครงการ ได้แก่ การขยายขีดความสามารถของท่าเรือ เพื่อเพิ่มปริมาณตู้คอนเทนเนอร์ที่สามารถรองรับได้ โครงการทางหลวงต่าง ๆ เช่น Central Expressway ที่เชื่อมกรุงโคลัมโบกับเมือง Kandy และการฟื้นฟูโครงข่ายถนนต่างจังหวัด เพื่อเชื่อมชุมชนห่างไกล รวมทั้งการปรับปรุงโครงสร้างถนนและสะพาน นอกจากนี้ ยังมีแผนพัฒนาโครงสร้างโลจิสติกส์ เช่น คลังสินค้า และการเชื่อมต่อระบบทางถนนและรางรอบท่าเรือโคลัมโบ เพื่อให้เครือข่ายการขนส่งมีประสิทธิภาพและลดต้นทุนการขนส่ง การดำเนินโครงการเหล่านี้สะท้อนถึงนโยบายรัฐบาลที่มุ่งสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย มีความเชื่อมโยงสูง และเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจ พร้อมลดความเหลื่อมล้ำภายในประเทศ

ความสัมพันธ์ไทย-ศรีลังกา

ไทยและศรีลังกาสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตในระดับอัครราชทูตเมื่อ 20 พ.ย.2498 และยกระดับเป็นระดับเอกอัครราชทูต เมื่อ 27 ธ.ค.2504 ปัจจุบัน ไทยมี สอท. ณ กรุงโคลัมโบ ความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ประเทศมีความใกล้ชิด โดยเฉพาะด้านศาสนา ซึ่งนำไปสู่การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม การค้า การท่องเที่ยว และวิชาการที่เพิ่มขึ้น

ด้านการเมือง ไทยสนับสนุนกระบวนการสร้างสันติภาพในศรีลังกา เฉพาะอย่างยิ่งในช่วงสงครามกลางเมืองระหว่างปี 2526-2552 โดยไทยเป็นเจ้าภาพจัดการเจรจาสันติภาพระหว่างรัฐบาลศรีลังกากับกลุ่ม LTTE จำนวน 3 ครั้ง ระหว่างปี 2545-2546 ปัจจุบัน ไทยยังคงสนับสนุนศรีลังกาในเวทีระหว่างประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในเวทีสหประชาชาติ (United Nations-UN) และในกรอบสิทธิมนุษยชน ซึ่งศรีลังกาเคยถูกกดดันจากสหรัฐฯ และ UN ให้ตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนในช่วงสงครามกลางเมืองเมื่อปี 2552

ด้านเศรษฐกิจ ศรีลังกาเป็นคู่ค้าอันดับ 3 ของไทยในภูมิภาคเอเชียใต้ รองจากอินเดียและบังกลาเทศ โดยที่การค้าในช่วง ม.ค.-ส.ค.2568 มีมูลค่า 427.99 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 53.35% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 ไทยได้ดุลการค้ามูลค่า 257.09 ล้านดอลลาร์สหรัฐ การส่งออกของไทยไปศรีลังกาในช่วงดังกล่าวอยู่ที่ 342.54 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 76.91% เมื่อเทียบกับปี 2567 ขณะที่มูลค่านำเข้าอยู่ที่ 85.45 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลง 0.03% สินค้าสำคัญที่ไทยส่งออก 3 อันดับแรก ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ และยางพารา ส่วนสินค้านำเข้า 3 อันดับแรกจากศรีลังกา ได้แก่ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่ง และทองคำ เสื้อผ้าสำเร็จรูป และเครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ

ไทยและศรีลังกาลงนามความตกลงการค้าเสรี (Free Trade Agreement-FTA) เมื่อ 3 ก.พ.2567 ซึ่งมีเป้าหมายส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างกัน โดยศรีลังกาสามารถทำหน้าที่เป็นศูนย์กระจายสินค้าของไทยไปยังภูมิภาคตะวันออกกลางและแอฟริกา ขณะเดียวกัน การเข้าถึงตลาดไทยยังช่วยให้ศรีลังกาต่อยอดไปสู่ตลาดประเทศอื่นในอาเซียน สินค้าไทยที่ไทยคาดว่าจะได้รับประโยชน์จาก FTA ได้แก่ ยานยนต์ สิ่งทอ อัญมณี โลหะ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องจักรกล เม็ดพลาสติก ผลิตภัณฑ์เหล็ก กระดาษ ถั่วมียาง อาหารปรุงแต่ง อาหารสัตว์ และเมล็ดข้าวโพด ส่วนภาคบริการที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ การเงิน ประกันภัย การท่องเที่ยว การก่อสร้าง และการวิจัยและพัฒนา อย่างไรก็ตาม FTA ดังกล่าวยังไม่ระบุนานที่มีผลบังคับใช้อย่างชัดเจน และอยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาภายในประเทศ นอกจากนี้ ไทยยังมีแผนนำเข้าแรงงานจาก

ศรีลังกา เพื่อทดแทนแรงงานกัมพูชาที่เดินทางกลับประเทศในช่วงความขัดแย้งไทย-กัมพูชา โดยระยะแรกมีแผนรับแรงงานชาวศรีลังกา 10,000 คน ตามมติ ครม. เมื่อ 19 ส.ค.2568

ด้านการท่องเที่ยว ไทยและศรีลังกาเห็นพ้องร่วมกันที่จะส่งเสริมความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงพุทธศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งมีคณะกรรมการชุดจากไทยเดินทางไปบวชที่ศรีลังกาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ศรีลังกายังมองไทยเป็นต้นแบบการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวสามารถซื้อแพ็คเกจเข้าชมมรดกโลกและสถานที่ประวัติศาสตร์ รวมถึงตัวบริการรถนำเที่ยวหรือรถไฟผ่านช่องทางออนไลน์ หรือสนามบิน สำหรับสถิติในช่วง ม.ค.-ก.ย.2568 มีนักท่องเที่ยวศรีลังกาเดินทางมายังไทย 69,246 คน เพิ่มขึ้น 35% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

ข้อตกลงที่สำคัญระหว่างไทยกับศรีลังกา ได้แก่ ความตกลงว่าด้วยบริการขนส่งทางอากาศ (ปี 2493) อนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ (ปี 2533) ความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (ปี 2539) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจและวิชาการ (ปี 2539) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการประมง (ปี 2547) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคีด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและบริการสารสนเทศ (ปี 2547) สนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญา (ปี 2547) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (ปี 2547) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือเกี่ยวกับการลงทุน (ปี 2547) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการแลกเปลี่ยนข่าวกรองระหว่างกองทัพไทยกับกองทัพบกศรีลังกา (ปี 2548) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและราชการระหว่างไทยกับศรีลังกา (ปี 2556) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว (ปี 2556) บันทึกความเข้าใจด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ปี 2556) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจ (ปี 2561) สนธิสัญญาว่าด้วยการโอนตัวผู้กระทำความผิดและความร่วมมือในการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาในคดีอาญาระหว่างไทยกับศรีลังกา (ปี 2561) แผนการดำเนินโครงการความร่วมมือเพื่อการพัฒนาชุมชนต้นแบบอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในศรีลังกา (ปี 2561) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือทางวิชาการด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าพื้นฐานระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรมพื้นฐานศรีลังกากับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ปี 2561) ความตกลงการค้าเสรี (ปี 2567) ข้อตกลงบริการทางอากาศ (ปี 2567) บันทึกความเข้าใจความร่วมมือด้านอัญมณีและเครื่องประดับ (ปี 2567)

ปัจจุบัน มีคนไทยในศรีลังกา 123 คน (5 ก.พ.2568)

นาย Anura Kumara Dissanayake

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดี
เกิด	24 พ.ย.2511 (อายุ 58/ปี 2569) ที่หมู่บ้าน Thambuttegama เมือง Galewela บิดาเป็นกรรมกร มารดาเป็นแม่บ้าน มีพี่น้อง 1 คน
สถานภาพทางครอบครัว	สมรสกับนาง Mallika Dissanayake มีบุตรชาย 1 คน ชื่อ นาย Kasun Dissanayake
ศาสนา	พุทธ
การศึกษา	ปริญญาตรี สาขาฟิสิกส์ มหาวิทยาลัย Kelaniya กรุงโคลัมโบ ศรีลังกา
พรรคการเมืองที่สังกัด	
ปี 2543-ปัจจุบัน	พรรค Janatha Vimukthi Peramuna (JVP)
ปี 2562-ปัจจุบัน	กลุ่ม National People's Power (NPP)
ประวัติทางการเมือง	
ปี 2536	เข้าสู่แวดวงการเมือง โดยเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรค JVP
ปี 2540	ดำรงตำแหน่งคณะกรรมการกลางของพรรค JVP
ปี 2543	ได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ปี 2547-2548	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ปศุสัตว์ ที่ดิน และชลประทาน
ปี 2557	ได้รับเลือกเป็นหัวหน้าพรรค JVP
ปี 2558-2561	หัวหน้าพรรคฝ่ายค้าน
ปี 2562	ก่อตั้งกลุ่ม NPP ซึ่งเป็นแนวร่วมที่มีแนวคิดมาร์กซ์-เลนินจำนวน 21 กลุ่ม ประกอบด้วย พรรคการเมือง กลุ่มเยาวชน กลุ่มสตรี สหภาพแรงงาน และองค์กรภาคประชาสังคมอื่น ๆ และลงสมัครรับเลือกตั้งประธานาธิบดีในปีเดียวกัน แต่ได้รับคะแนนเสียงเพียง 3%
21 ก.ย.2567	ประธานาธิบดีคนที่ 9 ของศรีลังกา

ข้อมูลที่น่าสนใจ

- ประธานาธิบดี Anura Kumara Dissanayake เป็นนักการเมืองฝ่ายซ้ายสายมาร์กซิสต์ แม้ภายหลังก่อตั้งกลุ่ม NPP จะออกจากจุดยืนฝ่ายซ้ายจัด และสนับสนุนเศรษฐกิจแบบตลาดเสรีมากขึ้น แต่การเป็นหัวหน้าพรรคมาร์กซิสต์ทำให้ภายหลังเข้ารับตำแหน่งเมื่อ 23 ก.ย.2567 ศรีลังกากลายเป็นประเทศที่ 5 ของโลกที่ปกครองโดยรัฐบาลจากพรรคที่ยึดอุดมการณ์มาร์กซ์-เลนิน อย่างไรก็ตาม ศรีลังกาแตกต่างจากอีก 4 ประเทศ คือ จีน คิวบา ลาว และเวียดนาม เนื่องจากประเทศดังกล่าวมีพรรคการเมืองเดียว
- ประธานาธิบดี Dissanayake สนใจการเมืองตั้งแต่วัยเยาว์ โดยเข้าร่วมกับกลุ่มนักเรียนประท้วงต่อต้านข้อตกลงกับอินเดียที่เกี่ยวกับการให้การปกครองตนเองแก่ชนกลุ่มน้อยชาวทมิฬ ซึ่งเป็นความพยายามแก้ไขข้อเรียกร้องด้านการปกครองตนเอง ข้อตกลงดังกล่าวนำไปสู่สงครามกลางเมืองในศรีลังกาที่ยาวนานหลายสิบปี
- ประธานาธิบดี Dissanayake มีบทบาททางการเมืองเข้มข้นยิ่งขึ้น เมื่อเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย โดยได้เข้าร่วมกับสหภาพนักศึกษาสังคมนิยม ซึ่งเป็นองค์กรนักศึกษาภายใต้การกำกับของพรรค JVP
- ในช่วงปี 2530-2532 พรรค JVP ก่อภฏอีกครั้ง หลังจากถูกรัฐบาลสั่งห้ามดำเนินกิจกรรมทางการเมือง โดยใช้วิธีการก่อการร้ายและลอบสังหารประชาชนหลายพันคนที่ถูกกล่าวหาว่า เป็นพวกทุนนิยมและจักรวรรดินิยม รัฐบาลจึงตอบโต้ด้วยมาตรการปราบปรามอย่างรุนแรง ส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตหลายหมื่นคน (บางรายงานระบุว่า สูงถึง 60,000 คน) ในช่วงเวลาดังกล่าว ประธานาธิบดี Dissanayake หยุดพักการเรียนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง ก่อนจะต้องหลบซ่อนตัว เนื่องจากการปราบปรามของรัฐบาล อย่างไรก็ตาม ประธานาธิบดี Dissanayake ยังคงมีบทบาทเคลื่อนไหวในแวดวงการเมืองเยาวชน และสามารถกลับมาศึกษาต่อจนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในเวลาต่อมา
- ประธานาธิบดี Dissanayake พยายามฟื้นฟูภาพลักษณ์ของพรรค เมื่อดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรค JVP โดยแถลงขอโทษต่อสาธารณชนสำหรับการกระทำที่เกินขอบเขตในช่วงทศวรรษ 2510-2520 และ 2520-2530 พร้อมทั้งยืนยันว่าปัจจุบันพรรค JVP ยึดมั่นแนวทางสันติและปฏิเสธการใช้ความรุนแรงอย่างสิ้นเชิง
- ชัยชนะจากการเลือกตั้งเมื่อปี 2567 ของประธานาธิบดี Dissanayake ส่วนใหญ่มาจากคำมั่นสัญญาในการปราบปรามการทุจริตอย่างเข้มงวด การจัดทำโครงการสวัสดิการที่ครอบคลุมทุกกลุ่มประชาชน และการลดหย่อนภาษี เพื่อบรรเทาภาระทางเศรษฐกิจของประชาชน โดยชาวศรีลังกามองว่า ประธานาธิบดี Dissanayake เป็นทางเลือกใหม่ และเป็นความหวังในการฟื้นฟูประเทศจากวิกฤติเศรษฐกิจและการเมือง

คณะรัฐมนตรีศรีลังกา

ประธานาธิบดี

นรม.

รมว.กระทรวงกลาโหม

รมว.กระทรวงการคลัง การวางแผน และการพัฒนาเศรษฐกิจ

รมว.กระทรวงเศรษฐกิจดิจิทัล

รมว.กระทรวงพลังงาน

รมว.กระทรวงเกษตร ที่ดิน ปศุสัตว์ และชลประทาน

รมว.กระทรวงการประมง ทรัพยากรน้ำ และทรัพยากรทางทะเล

รมว.กระทรวงยุติธรรมและการบูรณาการแห่งชาติ

รมว.กระทรวงการบริหารภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

รมว.กระทรวงแรงงาน

รมว.กระทรวงกิจการเด็กและสตรี

รมว.กระทรวงกิจการเยาวชน และกีฬา

รมว.กระทรวงศึกษาธิการ อุดมศึกษา และอาชีวศึกษา

รมว.กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี

รมว.กระทรวงสาธารณสุขและสื่อมวลชน

รมว.กระทรวงการค้า พาณิชย์ ความมั่นคงทางอาหาร

และการพัฒนาสหกรณ์

รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมและการพัฒนาผู้ประกอบการ

รมว.กระทรวงความมั่นคงสาธารณะและกิจการรัฐสภา

รมว.กระทรวงการต่างประเทศ การจ้างงานต่างประเทศ

และการท่องเที่ยว

รมว.กระทรวงการคมนาคม ทางหลวง และการพัฒนาเมือง

รมว.กระทรวงการทำเรือ และการบินพลเรือน

รมว.กระทรวงการพัฒนาชนบท ความมั่นคงทางสังคม

และการเสริมสร้างศักยภาพชุมชน

รมว.กระทรวงที่อยู่อาศัย การก่อสร้าง และน้ำประปา

รมว.กระทรวงสิ่งแวดล้อม

รมว.กระทรวงการเพาะปลูกและโครงสร้างพื้นฐานชุมชน

รมว.กระทรวงพระพุทธศาสนา กิจการศาสนา และวัฒนธรรม

Anura Kumara Dissanayake

Harini Amarasuriya

Anura Kumara Dissanayake

Anura Kumara Dissanayake

Anura Kumara Dissanayake

Kumara Jayakody

K.D. Lal Kantha

Ramalingam Chandrasekar

Harshana Nanayakkara

A.H.M.H. Abayarathna

Anil Jayantha Fernando

Saroja Savithri Paulraj

Sunil Kumara Gamage

Harini Amarasuriya

Chrisantha Abeysena

Nalinda Jayatissa

Wasantha Samarasinghe

Sunil Handunneththi

K.M. Ananda Wijepala

Vijitha Herath

Bimal Rathnayaka

Anura Karunathilaka

Upali Pannilage

Susil Ranasinghe

Dammika Patabendi

Samantha Viddyarathna

Hiniduma Sunil Senevi

(ต.ค.2568)